

Preken i Fjellhamar kirke 2. Oktober 2016

20. s i treenighet

Kapellan Elisabeth Lund

I dagens prekentekest får vi møte to tilsynelatende veldig forskjellige sider ved Jesus.

Vi får møte den milde, omsorgfulle Jesus, og vi får møte den myndige og kompromissløse Jesus.

Han legger ikke noe imellom, for han har et viktig budskap.

Det står skrevet hos evangelisten Matteus i kapittel 18:

Nettopp da kom disiplene og spurte Jesus: «Hvem er den største i himmelriket?»

Da kalte han til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem og sa: «Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket. Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.

Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg. Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, han var bedre tjent med å få en kvernstein hengt om halsen og bli senket i havets dyp.

Ve denne verden som lokker til fall! Forførelsene må komme, men ve det mennesket som de kommer fra!

Om hånden eller foten din lokker deg til fall, så hugg den av og kast den fra deg! Det er bedre for deg å gå lemlestet eller halt inn til livet enn å ha begge hender eller begge føtter og bli kastet i den evige ild.

Og om øyet ditt lokker deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å gå enøyd inn til livet enn å ha begge øyne og kastes i helvetes ild.

Pass dere for å forakte en eneste av disse små! For jeg sier dere: De har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt.

Menneskesønnen er jo kommet for å berge de bortkomne.

Slik lyder det hellige evangelium

Tekster som denne gjør det tydelig for de fleste av oss at vi ikke kan ta alle ord helt bokstavlig. Heller ikke de som står i Bibelen.

Vi må alltid lete etter meningen bak ordene.

Hva vil Jesus si til de han snakker til her? Og hva vil han si til oss?

Det er tydelig at Jesus har noe viktig å si. Han er plagsomt tydelig og skarp.

Det er vonde ord å høre om kvernsteiner rundt halsen, avhugde hender og bein og helvetes ild.

Men noen ganger må kanskje ting settes på spissen, så det skal bli tydelig hvor alvorlig det er. Det er alvorlig hvis noen gjør noe vondt mot en som er liten og svak. Det er alvorlig hvis noen trækker på et annet menneskes verdi.

Og det er det det handler om.

Jesus snakker til disiplene sine, og de var bra folk. Han hadde valgt dem ut selv, og han betrodde dem store oppgaver. Han løfter dem opp og fram, som pålitelige personer. Men av og til, sånn som her, slår han hardt ned på måten de tenker på.

Disiplene var opptatt av hvem som er størst i himmelriket. De hadde flere ganger sånne diskusjoner der de ville rangere hverandre som mennesker.

Og jeg tror vi kan kjenne oss igjen i det med å sammenligne oss med hverandre. Hvem er viktigst, flinkest, penest? Vi kan fort rangere menneskene rundt oss, og plassere oss selv høyt oppe eller alt for lavt nede under alle de andre.

Det kan gjøre noe med hvordan vi tenker om oss selv og hvordan vi tenker om hva som gir et menneske verdi.

Disiplene spør om hvem er den største i himmelriket. Og det var mange store personer Jesus kunne trukket fram. Men det Jesus gjør, er å kalle til seg et lite barn.

(låne barn)

Og mens disiplene ser på barnet, sier Jesus: ”Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket. Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket”.

Jesus deler med disiplene, og med oss, det som er den vakreste hemmeligheten om Guds rike: De minste skal bli de største. (levere tilbake)

Hva er det med disse barna som gjør at vi må være som dem for å komme inn i himmelriket, i Guds rike?

Jeg tror det har å gjøre med at å tro på Gud, det handler ikke om å tenke seg fram til noe, eller å bli overbevist om noe. Å tro på Gud, handler om å ha en relasjon til Ham. Og når det gjelder relasjoner har barna noen egenskaper som vi virkelig kan lære av.

De er avhengige av andre og de har tillit.

Barna er avhengig av alt de kan få av kjærlighet og omsorg, og de tar det imot i tillit til at det er de som skal ha det.

Og på samme måte er vi avhengige av Guds nåde og omsorg.

Den eneste veien til Gud er å ta imot det han vil gi. Å ta imot Jesus som kom til oss som et lite barn.

Så Jesus holder fram et lite barn for å vise oss det.

På Jesu tid hadde ikke barna den samme status som de har hos oss nå.

De hadde bare verdi som fremtidige voksne. Mens de var små var de ganske ubetydelige, og mest i veien.

Så det Jesus gjør og sier var nok mye mer revolusjonerende for folk den gangen enn det er for oss.

Vi setter barnet høyt. Samfunnet vårt er tross alt bygd opp på verdier som er sterkt prega av kristen tro.

Men da Jesus tok fram det lille barnet den gangen, tok han fram en av de som ble sett på som et menneske med veldig lav verdi, og han løftet barnet opp til å være den aller største. Den vi skal se på og lære av.

Det kan hende at hvis Jesus skulle fått fram det samme budskapet til oss i dag, så ville han fortsatt tatt fram et lite barn, men når Jesus snakker om “disse små”, så handler det ikke bare om barn. Det handler om alle som blir sett ned på, som blir tilsidesatt i samfunnet vårt, som ikke blir prioritert, som blir sett på som et problem. Og det er alvorlig hvis vi viser forakt for noen av dem.

Hvis Jesus skulle vist oss hva han mener i dag, kan det hende han også ville tatt oss med til sykehjemmet. På Jesu tid hadde de gamle stor respekt og verdighet. Men jeg tror vi kan si at hos oss, er de som er gamle og ikke kan bidra i samfunnet lenger, noen av de aller svakeste.

Vi skal være med å kjempe for hvert enkelt menneskes verdi.

Ingen av oss er mer, eller mindre, verdt enn andre. Derfor har vi også ansvar for å ta imot hverandre, for å se hverandre, for å møte hverandre med omsorg og respekt. Og derfor er det diakonale arbeidet i menigheten så utrolig viktig.

Det er evangeliet i handling. I strategidokumentet for Fjellhamar menighet, har vi skrevet at vi vil engasjere oss for vanskeligstilte i lokalsamfunnet. En av måtene vi gjør det på, er å besøke gamle og ensomme mennesker.

Besøktjenesten er en av de aller viktigste oppgavene vi har i menigheten. Og derfor skal vi få høre mer om den etterpå.

Jesus viser alltid omsorg. Han er en Gud som bøyer seg ned og vasker føttene våre. Samtidig er han en Gud som slår hardt ned på urett og undertrykkelse. For

omsorg og myndighet kan nemlig være to sider av samme sak. Det kreves noen ganger myndighet for å vise omsorg, for å ta vare på hvert enkelt menneske.

Men både disiplene og vi, sporer av og til av. Vi glemmer hvor stor verdi hver og en av oss har i Guds øyne. Og vi gjør ikke alltid det som er best for oss selv eller for menneskene rundt oss. Etterpå kan vi få komme fram og ta imot nattverden. Ta imot tilgivelse, nåde, Guds kjærlighet til oss.

Ta imot han som kommer til oss, før vi går ut til våre medmennesker . Amen.